

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Књига 62

Горан Мракић

СРПСКИ ХАРД КОРЕНИ

Алма

Београд, 2008

На српском је и
добар дан говор мржње!

Србија!
Како то великосрпски звучи!

Засладио му је живот у Србији.
Постао је шећераш.

Холанђани су у Америци основали
Нови Амстердам.
Кад ћемо ми у Хагу основати Нови Београд?

У Хагу смо
своји на своме.

Називао ме је свињом,
све док није отегао папке.

Да нам је Србија мати,
сетили смо се тек кад је маћеха умрла.

Обећали су нам да ћемо живети
као осамдесетих година.
Само нису рекли ког века.

Мада неписмени,
победници су написали славну
страницу историје!

Полиција је предузела одлучне кораке.
Побегла је с места злочина.

Европска унија нам шаље голубове мира.
Заражене птичијим грипом.

На црвеној шаховници
српски топови потпуно полуде!

Са шефовим новим оделом
слаже се једино панцир-кошуља!

Не волимо да слушамо глас народа.
Нема слуха.

Ни на изборима немамо избора.

Шта нам вреди то што смо сви
једнаки пред законом
када је овде све ван закона?!

Председник нам је као отац.
Стално нам прича бајке.

Он је савршен политичар.
Био је у свим партијама.

Тешки су то људи.
Све теже их подносимо.

Одлучан је то човек.
Одмах је прихватио власт.

Постао је сироче.
Посекли су му родословно стабло.

Целог живота је био веран пас.
Само није знао чији.

Довољно су побеђивали победници.
Време је за промене.

И Тарзан би код нас пао
на ниске гране.

**Ударимо и ми на Ирак!
Као сав културан свет!**

Док су ловили вука,
све је време био пред вратима.

Рашчистили су са подземљем.
Похапсили су рударе!

А шта ако се небеска Србија граничи
са небеском Хрватском?

На Дрини ћуприја,
на Кенту еколошки филтер.

Парадоксално је то што су
парадокси увек истинити.

Мој је деда четовао по шумама,
а ја на интернету.

Основни закон нашег правног система
је закон џунгле.

Боље је попрати кафу са поштаром
него батине од пандура.

Омиљена кола су ми „мерцедес“
и Жикино.

Српска се труба с Косова чује.
Почели смо Шиптарима да извозимо
музичке инструменте.

Многи су народи у историји
често почињали од нуле.
Камо среће да је и код нас тако.

Не дамо свету српску земљу!
Повољно ћемо је продати.

Поново ће се подићи руски медвед!
Да вози бицикл у америчком циркусу!

Сваки народ носи свој крст.
И Цигани, ако је златан.

Народ није ни сазнао
да је власт постала народна.

Временска прогноза:
стижу заједана времена!

Пред Хашким трибуналом
сви Срби су једнаки!

У земљи сељака
накотиле се сељачине!

У Србији се прво пева на естради,
а после у полицији!

Не скидајте маске!
Тек онда ћемо се уплашити.

Наши су преци сви били велики родољуби.
Што српски, што турски.

Јевреји су изабран народ.
У америчком сенату.

**Некада сам живео као пас.
Сада је то само лепа успомена.**

Политичка је трка слична аутомобилској.
У обе учествују болиди.

У *име* народа
мењају се *презимена*.

Слабо се сналазимо за зеленим столом.
Никад нисмо били вешти у билијару.

Судећи по томе како смо почели,
било би добро да извучемо барем дебљи крај!

Некада су омладини бацали прах у очи.
Сада им га трпају у ноздрве.

Некада су овце блејале на испашама,
а сада чобани блеје Београдом.

У почетку нисам ништа имао,
али сам на крају све изгубио!

Коначно су нам одвезали руке.
Сада слободно можемо да их служимо.

Ко каже да је омладина запостављена?
Полиција брине о њој!

Молимо се за опроштај.
Светом Алојзију Степинцу.

Посетиоци наше државе сигурно
осећају зов дивљине.

Неправедно смо оптужени за среброљубље.
Ми смо крали искључиво златан накит.

Онима који су штрајковали глађу,
полиција је дала порцију.

**Није српски ћутати,
него арлаукати!**

Код нас нема расне дискриминације.
Сви смо завијени у црно.

Опљачкао сам банку.
За месец дана добијам камату.

Ко је против нас,
има право да ћути.

Ко је за, нека подигне руку!
Ко је против, нека подигне обе!

Изабрали су краћи пут до славе.
Газе преко народа.

Наш систем задовољава све укусе:
кисели политичари, папрене цене, горак живот.

Када су рекли да ће нам оплеменити земљу,
нисмо очекивали да ће овде доћи
с целим племеном.

На младима свет остаје.
А млади на грбачи старијих.

Иако стално прати моду,
она му увек умакне.

Турски клубови не би да играју са “Обилићем”.
Кажу – немају стомак за то.

Нису нас дочекали празних руку.
Имали су пиштоље.

Пружили смо им руку,
а добили ногу.

Моја деца воле животиње.
Зато нам је кућа пуна мишева.

ZAŠTITIMO ĆIRILICU!

Шаљем вам пољубац.
Јудин.

Ко још сумња да су Срби
најстарији народ на свету?
У Србији диносауруси још нису изумрли.

– Од када робујемо?
– Од дана ослобођења!

Они који силом желе да уђу у историју,
најчешће улазе у географију.

На изборима су оборили све рекорде.
Добили су 110 одсто гласова!

Победници пишу историју.
Ко брине о граматичким грешкама?

Један човек и једна жена:
реткост ових дана у Амстердаму.

Шта је Жикица Јовановић знао
о грађанском рату?!
То су за њега била шпанска села!

Црногорци нам се више не увлаче као некада.
То је зато што не признајемо њихов језик.

Некада је био слика и прилика.
Сада може само да се слика.

Цигани код нас раде на црно.
Зато и пролазе непримећени.

Узалуд нас терате дођавола.
Исто нам је и под вашом управом.

Држава нам је млада,
па не чуди што се политичари понашају
као у пубертету.

Да се не бисмо осећали као у дивљини,
посекли смо све шуме.

Да би сачувала фотељу,
морала је да подели кревет.

Тек када је подигао ноге на сто,
видео је да му се клима столица.

Време је новац,
а затвор некретнина.

Наш је град као мали Париз!
У време немачке окупације.

Нестрпљиво очекујемо стране инвеститоре.
Организујемо сачекуше.

У демократији смо се изборили за право гласа.
Шта нам вреди кад немамо слуха.

Комшији је цркла крава.
Шта да му радим кад је во!

Ја тражим искључиво унутрашњу лепоту.
Мислим, здраву јетру и чисте бубреге.

**Добили смо вишепартијски систем:
више партија, исти систем!**

Наше вође нису ограничене личности.
Зато и не знамо где су нам границе.

Најављују нов почетак.
То је знак да ћемо састављати крај с крајем.

Када сам вас упоредио са Наполеоном
мислио сам на свињу из “Животињске фарме”,
а не на француског генерала!

Ухапсили су хемичаре.
Похвално су говорили о некој реакцији.

И полицајце су довели
до просјачког пендрека!

Коначно ћу починити злочин
за који сам годинама робијао!

Оженио сам се расном рибом,
а сада живим уз белог кита.

– Каква је разлика између
Совјетског Савеза и Европске Уније?
– Само су први признали да су бољшевици.

Баш си нас намагарчио!
Коњу један!

Постао је левичар.
Шта друго да ради са две леве руке!?

Ови наши вукови не мењају ни длаку.
Вукодлаци су то.

Рекли су нам да поштујемо крст,
да бисмо лакше поднели распеће.

Ротшилдови по целом свету
имају Ротвајлере!

Према овим нашим мајмунима
и Кинг Конг је мајмунче.

Жели да исправи криве Дрине,
па сад пева “Боже правде”.

Мувао се около,
док га није однео *наук*.

Испустили смо све из руку.
Једино говоре још увек држимо.

Нисмо ми девета рупа на свирали.
То је само траг од пирсинга.

Верзија Бреговићевог хита
у Сарајеву гласи – “Полумесечина”.

Како то да нисмо приметили
да је лула мира направљена од ратне секире?

Вештина писања састоји се у брисању.
То је, изгледа, било и гесло
комунистичких историчара.

Ахил се претерано палио на Троју.
Из петних жила.

Остали смо верни Покрету несврстаних.
Нас је и данас немогуће било где сврстати.

Ми никад нисмо клонули духом.
Дијалектички материјализам
нам није дозвољавао
такве идеолошке слабости.

Не смемо више говорити српским језиком.
То је говор мржње!

Ваш енглески хумор
изазива у мени ирске реакције!

Да напишем песму у осмерцу?
Па нисам ја сисао весла!

У савременој историји и народни су се хероји
полако преоријентисали на забавњаке.

Дрски сељаци поново траже кредите.
Зар не знају да су код нас одавно обрали бостан?

– Ко то каже Србија је мала?
– Неки великосрпски хегемонисти!

Пошто каубоји управљају светом,
не чуди што се према свима понашају
као према Индијанцима!

Четврта сила у држави служи се трећим оком,
па је зато сматрају петом колоном.

Види се да имамо сељачке корене.
И ми стално копамо, али по смећу.

Русија устаје.
Само да опет не падне преко нас.

Ви бисте да сачувате образ?
Безобразници једни!

Све ближе смо Европи.
Тешко њој кад је стигнемо!

**Никоме не дозвољавам
да ружно говори
о мојој држави.
О покојнику све најлепше!**

Слушајте, другови, европски комесари –
можда сте добили погрешан број,
али сте добили оне које сте тражили!
Може Ватикан да погреша једном,
али не сто пута!

Косово је наша колевка.
Али колевке нису више у моди.

Народног хероја квислинзи и Немци
у рату су смртно ранили.
Неколико пута.

Косово је наше средњовековно огњиште.
Али ми хоћемо да изађемо
из мрачног Средњег века.

Смучила ми се српска кошарка.
Играју је само неки великосрби.

Тешко нама када нас воде они
који су више листића попуњавали
у кладионици него у школи!

Некада су с окупаторима сарађивали
домаћи фашисти.
Сада то чине антифашисти.

Народ је постао највећи народни непријатељ!

Плакаћете ви за мном!
Ево, полиција већ спрема сузавац!

Трагедија се наставља.
Партија још није готова.

На Западу се сада Блиски исток другачије назива
– Србија!

Код Срба се географија
чешће мења него историја!

Полако се приближавамо Западу.
Проблем ће бити када нас примете да то чинимо.

Изазвали смо међународни скандал.
Јавно смо говорили српски.

Ко зна одговор на наш проблем,
нека дигне руку.
Од свега.

Како бисмо лепо живели у демократији
да није ове крвопије од народа!

Када су чули да сам човек од пера,
почело је да лети перје на све стране.

Код нас су се одмах приметиле
последнице глобалног загревања.
Све је више усијаних глава.

Коначно је и нама нешто кренуло.
Уздрмани су нам живци.

Није важно што је више ваших убијено у рату.
Ви имате лош геноцидни маркетинг.

Ушли смо и ми у историју,
али на споредна врата.

На коњу смо!
А коњ у камиону за кланицу.

Кренуо је стазама својих учитеља.
Побегли су с парама које им је позајмио.

Наши преци су нас веома задужили.
Због њих и даље плаћамо дебеле камате.

Покренули су медијски рат.
Стално нас бомбардују лажима.

**Једини начин да избегнемо суд историје
јесте да постанемо тужиоци.**

Срби стално кукају да је над њима
вршен геноцид!
Шта се може, кад нису платили ауторска права
да користе туђи изум?!

Срби с Косова се стално жале
на насиље Албанаца.
Какве тужибабе!

Хвала Богу што сам Србин!
Како бих, иначе, све ово могао да издржим?!

Није потребно да носталгично маштамо
о Душановој Србији.
Нисмо далеко одмакли од Средњег века.

Живот у нашој земљи је сличан
кладионичарској лутрији.
Све иде из кикса у кикс.

Код нас се стално врти иста плоча.
Други су одавно прешли на компакт дискове.

Живели смо добро и спокојно.
Све док нас нису ослободили.

Пивопија се и за сламчицу хвата.

Што се буните што сте доспели у затвор?
И тако сте цео дан хватали зјале!

Нисмо ми испалили на њих ни један метак!
Гађали смо их искључиво ракетама.

**Ред би био да против
народних ослободилаца
покренемо народноослободилачку
борбу!**

Грађани Србије који се и даље
изјашњавају Србима
нису опасни по државу.
То су само неки маргинални екстремисти.

Некада сам за Србију био врло везан,
у фигуративном смислу.
И сада сам везан, али буквално.

Лепше је с културом.
Поготово кад има и нешто да се мезне.

Донет је закон против фудбалских хулигана.
Када ће бити донет и закон
против политичких хулигана?

Што се више ближимо Европи,
све се више удаљавамо од Србије.

Личне карте су многи заменили
личним картонима.
За покривање.

На добром смо путу,
али одлучили смо се за промене.

На добром смо путу,
али у погрешном возу.

Не чудите се што су температуре тако високе.
Заборављате у каквом ми паклу живимо.

Срби су доброћудни људи.
Сви од њих узимају шта им се прохте
и не питајући.

Наши се народи нису бавили ратом
него уметношћу:
Сарајевски су “Надреалисти” на време
наговетили хрватски импресионизам,
словеначку ренесансу,
црногорски реализам, српски дадаизам и,
коначно, југословенски кубизам!

Нису то никакви спелеолози –
већ аутентични пећински људи!

Република Српска –
то је само хир неких великосрпских монархиста!

У почетку смо градили братство и јединство.
На крају смо се оградиле од свега.

Толико смо сиромашни
да чак и шале збијамо на туђ рачун!

Не могу да разумем цигерицу!
Нашла се она да мудрује против алкохола!

Обезбедили су им коначно нови живот.
Лишили су их оног старог.

Неки су аутономаши искусни ловци.
И Србију би радо послали у вечна ловишта.

Срећа што сам у младости
био депортован и малтретиран!
Како бих данас живео без одштета?!

Демократија – немоћ народа!

Примењујемо модел са Запада.
Наши су политичари постали ловци на уцене.

Постаћемо и ми део Запада...
Дивљег запада.

Владари из сенке
крију се од светлости сунца.

У знак солидарности са жртвама
српског насиља,
фудбалски ће делилац правде данас
симболично судити у дресу тима
који наступа против репрезентације Србије.

Јако су везани за земљу.
Роваре као кртице.

Иако је астматичар,
одмах је ухватио маглу.

Бивши политички илегалци су се
након рата претворили у илегалце другог кова.

Упорни је коцкар коначно добио пет комада
на покер-апарату “Југославија”:
Словенија, Хрватска, Босна, Македонија,
Црна Гора,
а као бонус-џек стиже и Косово!

Није им дуго требало да схвате
да је исплативије бити
финансијски илегиалац него политички.

Ако већ живимо у џунгли,
да бар ја будем Тарзан.

Не смета нам што у стану не ради грејање.
Ми се ложимо на глупости политичара.

Боље рат него брат!

Залуд славимо Исуса Христа,
јер на крају увек изаберемо неку Барабу!

Успешни добросуседски односи
прерасли су у праве венеричне болести.

Васцело се *хрватско цвијеће*
свело на седам љиљана.

**Изашли бисмо ми на слободне изборе
кад би нас пустили чувари затвора.**

Велика Србија се продаје на мало.

За оне којима пада моћ концентрације
спремили смо специјалне
концентрационе логоре.

Многи су се магарци до сада
код “Коња” обраћали овцама!

Бикови су атракција шпанске кориде.
Нажалост, на крају најчешће побеђују волови.

Пошто је министру забрањено да подиже
било шта тешко,
ограничио се само на девизе.

Како описати најреалнију слику о Србији?
Чист кубизам!

Изјашњавао сам се као цезер,
све док нисам чуо како та музика звучи.

**Прочитавши критику своје књиге,
песник је и сам био изненађен оним
што је хтео да каже.**

Много смо напредовали у домену технологије.
Већ дуже време смо на апаратима.

Највећи иконоборци су данас они
који су Титову слику држали као икону.

Освојио сам прво месту
на школском такмичењу.
Као награду добио сам бесплатно крстарење
интернетом.

Видео сам Циганина у мерцедесу.
Мислим да је чачкао мечку.

Синуће и нама сунце.
Када зађе полумесец.

**Када су они пустили њихове
голубове мира,
ми смо одвезали наше псе рата.**

Александар Чотрић

БУНТОВНИК С РАЗЛОГОМ

Када сам први пут читао афоризме Горана Мракића, помислио сам: Ово су *мрак* афоризми!

Мракић својим језичким мајсторијама *скида мрак* са замршених политичких и социјалних односа, обелодањује криминал и глупости актера јавног живота и показује да нема невиних у тој друштвеној игри. (*Владари из сенке се крију од светлости сунца.*)

Горан Мракић је бунтовник с разлогом, оштар, бескомпромисан и духовит аутор. Увек је у форми за писање кратке форме. Када пише, штеди речи, али не штеди мете своје критике. (*Целог живота је био веран пас. Само није знао чији.*) Он је стваралац који пише својим животом јер пише као што живи и живи као што пише.

Мракић је млад, али пише зналачки зрело и потврђује мисао Лава Толстоја да су „афоризми најбоља форма за изношење филозофских мисли“. Мракић поседује умеће да цео роман исприча једном реченицом, руководећи се кредом: боље кажи мало, али добро! (*Прочитавши критику своје књиге, песник је и сам био изненађен оним што је хтео да каже.*)

Мракић је историчар, новинар, преводилац, есејиста, песник и афористичар. Он је Србин који живи у Румунији, али живи за Србију. (*– Ко то каже Србија је мала? – Неки великосрпски хегемонисти!*)

Зато му је, можда, лакше да се бави сатиром, него већини других аутора јер има двоструко више тема – може да пише о две власти. (*Добили смо вишепартијски систем: више партија, исти систем!*)

С обзиром на велику сличност друштвених прилика у Србији и Румунији, као и блискост у менталитету два народа, то што Горан Мракић напише за Србију и Србе, односи се на Румунију и Румуне – и обрнуто. (*Полако се приближавамо Западу. Проблем ће бити када нас примете да то чинимо.*)

Име Горана Мракића, који ће српској и румунској књижевности да подари још многа дела, већ сада памтиће се најмање по две ствари: родоначелник је *Темешварског афористичарског круга* и први је писац из дијаспоре који је добио најпрестижније српско признање за сатиру – награду „Радоје Домановић“.

„Орах очишћен од љуске вреднији је од неочишћеног. Зашто онда није тако и са прозом афористичком и прозом многостраничном?“, упитао се руски писац Алексеј Гришанков, а нама после читања ове књиге преостаје да поновимо упитаност.

Збирка „Српски хард корени“ потврда је да су књиге афоризама најзначајније српске хартије од вредности.

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Горан Мракић је рођен 1979. године у Варјашу у Румунији.

Дипломирао је историју на Западном универзитету у Темишвару 2001. године.

Ради као новинар *Наше речи*, недељника на српском језику у Румунији.

Пише и преводи афоризме, поезију, есеје и кратку прозу. Сарађивао је са многим часописима из Србије, Републике Српске и Румуније (*НИН*, *Ошшиани јез*, *Илустрована политика*, *Вечерње новости*, *Етна*, *Носорог*, *Глас Српске*, *Политика*, *Огледало/Оглинда*, *Књижевни живот...*).

Објавио је књиге песама: *Романтична хирургија* и *Хулиганске баладе*.

Заступљен у више антологија и избора поезије и афоризама.

Превођен је на румунски и македонски језик.

Добитник је награде *Радоје Домановић* (2005), коју додељује Удружење књижевника Србије.

Живи и ради у Темишвару.

Адреса ауторове електронске поште:
srdja_zlopogledja@hotmail.com

Горан Мракић
СРПСКИ ХАРД КОРЕНИ

1. издање

<i>Рецензент</i>	Александар Чотрић
<i>Главни уредник</i>	Др Ђорђе Оташевић
<i>Корице</i>	Милан Бештић
<i>Коректура</i>	Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма“, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал“, Београд
<i>Тираж</i>	500
<i>ISBN</i>	978-86-7974-078-6

www.alma.co.rs
almabg@sezampro.yu

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-84

821.163.41-09-84 Мракић Г.

МРАКИЋ, Горан

Српски хард корени / Горан Мракић. – Београд : Алма, 2008 (Београд : Скрипта интернационал). – 1. изд. – 71 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма, Београд] ; књ. 62)

Тираж: 500.

ISBN 978-86-7974-078-6

COBISS.SR-ID 151774476